

MADRIGAL ICOANĂ

s
E t X P R
r E
s â
p m b a t
r e

t
i
n
e

y o s e f i

p e
c a r e
nu le-am
văzut
nicio

ncare roiești în UNIVERS, aidoma
soarelui — mai cald la tro
pice de unde ești tu
și unde frunzele nu
se cănesc nicioda
tă; oamenii se
ntrec cu leii
iar panterele
sunt tot așa
de sprintene
cum sunt femeile;

unde pădurile sunt nopți fără poteci, pământul
frige și toate sunt fierbinți, iar soarele e
tatăl — mama — și prietenul din copilărie
mama — al celor singuri. Jose
fin cu tălpi
de bronz

cu mâini de
bronz — cu
trup de
bronz

bronz pe
care le îndoi
și le destinzi ase
meni ape
lor și de
rului-Mare
Josefin

PUTERNICĂ TRECI PESTE OFRANDELE DE TEPI,
UȘOR ÎN GESTU-I, CĂLCÂIUL TĂU TARE,
ZDROBÎND - SFÎNȚIND
GÂNDUL ȘI
VOIA-MI!

AL. TUDOR-MIU.

VISĂTORUL STELELOR

Ceasul era o ploșniță roșie în frunzișul enigmatic al peretelui pistruiat. De aceea el întrebă — aceasta e ploaia? — și la gesturile afirmative elocvente, își spânzură o sprinceană cu mult deasupra nasului. **Urechile trăgeau cu urechea.** Ce vâjăit, ce pocănit.

Iată norii scot la mezat pe tinicheaua acoperișului.

Paralel cu îndoirea șelilor, patronul schiță un surâs orizontal și cu muștață.

— O litră de vin — o litră fiindcă scrie pe ea ^{1,4} BRAZI, și mie un vermouht cu sifon — eu, eu un sirop făcut cu apă, nu cu sifon. Toate filmele de cinema, făceau balet:

RESTAURANT FLORA

și păcănitul acela nu mai încetează — iar scena aceasta acumulând obiecte casnice — și discuția vie ca un duel de săbii adolescente — și EL frământând în buze cuvintele ca pe sulfat de cupru.

Domnilor,

dați-mi voe să fac pe nebunul.

— Foarte bine, aproba de sub căciulă, umbrelă și ochelari Stelian Constantin, dealtfel și Nietzsche a zis...

pe nebunul

Oamenii râdeau ca reclamele pastelor de dinți. Energia cheltuindu-se spontan, bătându-și joc de sine, fără dobândă, aducea o înviorare în pergamentul epidermic al mumiilor aproape minore și totuși învechite *invechite* INVECHITE.

Cine este acest uriaș surâs ironic ca un semn roșu pe tâmplă? De ce se urinează în toate altarele și chiar în propriul lui suflet?

Escrementul cărei planete perverse e? și toți inginerii, au făcut calcule, supoziții. Numai babele socoteau după superstiții.

I-sa măsurat lungimea părului și culoarea sufletului. Rezultatul final a fost un semn de întrebare, dedesubt cu un punct verde.

Era de văzut strivind cu o pasiune rară toate icoanele și umblând în jurul gâtului cu un fular de covrigi. Buzele tâlmăceau întotdeauna stări interioare pline de revoltă, scuipat, dispreț, totuși muguri abstracti. Contemporanii îl simțeau trecându-le prin suflet: etuvă. Lumea se resemnase renunțând la orice explicație. Eu totuși l-am urmărit pe coloana vertebrală a două luni de primăvară și dacă n'am deslegat misterul, am început totuși să mă inițiez.

Dacă eșei din acel local te acosta o statuie nedesvelită. În fața ei s'a mai produs încă odată natura salivară a sentimentelor lui pentru tot ce e sfânt, apoi a urmat despărțirea — și totuși dacă ai ști — le-a spus el — eu nu trăiesc viața — o visez. *Vreau să visez viața.* SĂ O VISEZ. V I S E Z. —

În noaptea aceea am înțeles mecanismul creierului lui: gândea ca un copil. Călărea un cal ca pe o mătură și sub impermeabil ridicase cortina sarcasmului lăsând să se intervadă foc sacru.

Odată înfipt cu călcăiul în pragul sufletului lui, mi-am făcut vânt și am intrat înăuntru. În acest timp el se îndeletnicea cu ascensiunea unor dealuri luminate cu electricitate și conținând petrol. Am făcut — profitând de ocazie — înconjurul peisagiului interior. Am găsit mări cu stânci având pe ele săpate numele femeilor cari naufragiasse prin partea locului. Cadavrele lor mai miroseau încă, plutind pe valuri ca pe amintiri. O ventilație eroică îmi aduse la cunoștință intransigența morală și altitudinea eroului meu. Dacă va continua astfel, peste câte va veacuri ideea de Dumnezeu va fi lăsată cu mult în urmă.

Cu toate acestea, umiditate, umiditate. El plângea interior, hermetic. Construia o punte de visuri până la o stea cochetă și totuși cu profunzimi, pe care o iubea imens ca Brazilia. Din condescendență pentru ea, renunțase de a se mai urina pe celelalte astre, mulțumindu-se ale învălui numai în dispreț. Luă cunoștință de conținutul cuvântului SUBIECTIV și lăsă sufletul să meargă în direcții contrare sensului cuvintelor rostite. Nu mai privea steaua pe firmament, ci într-o grădină în apa bazinului. Își consacră o bună parte din timp contemplării ei.

O contemplare pură

Dacă ar fi fost tehnician, sigur încercarea construirii unui aparat de comunicație interstelară. Nu simți necesitatea acesteia, deși pentru BANI s'ar fi putut face orice.

Prea aproape, steaua ar fi devenit foc periculos șesăturilor sufletești. O purta minuscule pe retină și inimă, *ozon moral* făcându-l să pășească scoarța terestră abia atingând-o, sărind balon peste toate obstacolele.

Loc rezervat pentru descrierea fericirii abstracte

Dintr'o scorbura sufletească ieși tiptil îndoială:

Dacă ea este TOTUL pentru mine, ce sunt eu pentru ea?

Marea depărtare a astrului și varietatea planetelor spre care putea privi ea, erau răspuns sigur și dureros chinuitoarei întrebări. După șapte luni se hotărî la sinucidere.

Primi însă — nu știu prin ce cale — dela stea un bilet scris cu creion roșu.

Ceeace sunt eu pentru tine ești și tu pentru mine. M-ai înțeles?

Atunci el renunță la sinucidere și se duse într'un variat cu nume biblic spre a face taciturn, comparații contrast între stelele programului și steaua de pe firmamentul abstract.

INCHEIERE

Eu nu mai pot înțelege nimic.

Cu toate acestea, povestea de față, vă asigur că e adevărată. george bogza

PAIANJENI

pentru JOSEFIN

fio
ri
de
cântă'n
de
imbobociri
de flori
carne
elirgen
viori

a
r
i
pă
zar dar

soare
lui

ga
mă s
u
n
a
s
p
u
g
m
l
a
u
m
i
i
zdrobindu-
mă, aur negru

cine-o vra
răstopește
aștepte-o'n Rai

Iți reamintesc capitolul acesta moale precum
craniul copiilor noui născuți
și teoriile lui Freud
și pe WEININGER
sinucisul din Germania
Geschlecht und charakter
și datoria de o mie cinci sute lei sau tot
atâtea veacuri

prin filtru mediu'ui
omul comite multe nerozii

mai știu doar că era blondă
și nu vrea decât cărare la mijloc
iubise pe Harry Liedtke
și o păpușe autوماتă

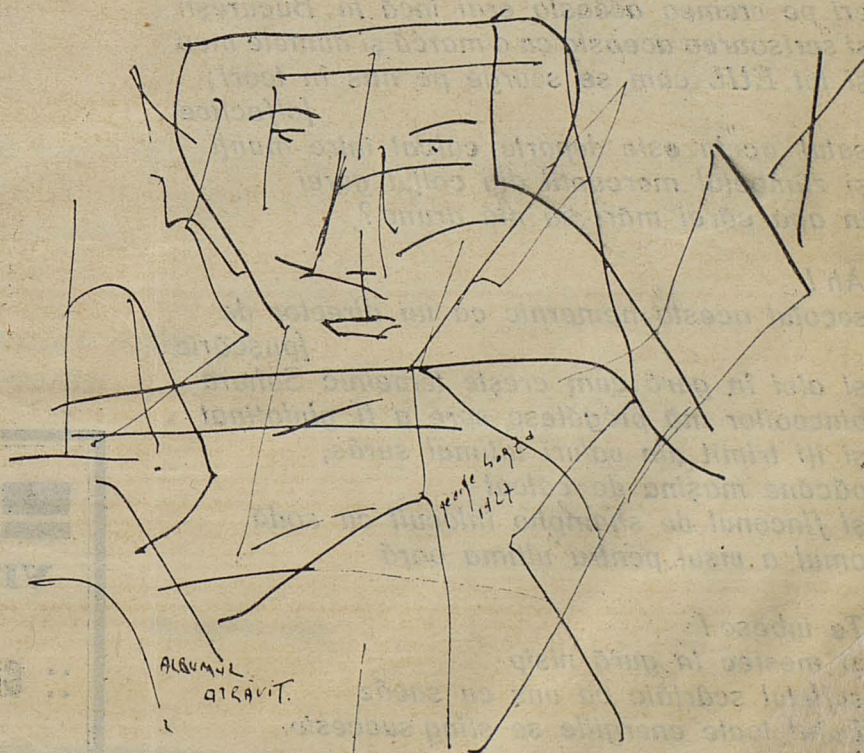
Intensul a luat apoi o culoare proprie mie

Toluș

azi o poate vedea oricine
trecând regu'at dimineața la birou,

george bogza

*) Din „Album de convalescență” tipărit într'un singur exemplar, ce se va pune
la licitație după moartea autorului.

SFINXUL

desen de george bogza

Post meridian primăvăratice

— VERS NEVROPAT —

Și ochii s'au copt ca niște ouă
mirosul sobei
ghicitul în cafea
ce torturi pentru aripile porumbelului

doar câinele e galben
și aerul devenit înăbușitor
de ce ăm alergat atât
să cad în acest cuptor
Ajutor Ajutor

La fel pe mare la ecuator
nici un vânt nu urnește corabia
ca niște muște marinarii mor
și eu mă sufoc
urmărit de acelaș nenoroc

în târg undeva mă așteaptă o șea nouă
sufletul nou unde e
unde e sufletul nou unde

și tipograful acela cu mustață galbenă
[și mâini negre]

și tot orașul fierbând ca un cazan
și sufletul incendiat ca o carte
și vorbele vorbele cum își răsucesc creierii
și ȝiganca aceasta learcă de sudoare
tocmindu-se pentru un sac de pământ galben
VARVARICA VARVARICA
și apropiuiri ah! apropiuiri
cum te strâng de gât ca un streang

unde este salvarea unde
eri pe vremea aceasta erai încă la București
și scrisoarea aceasta cu o marcă și numele meu
și tot EUL cum se scurge pe nas în teorii
[olfactive]

satul acela este departe, culcat între munți
și zâmbetul mercantil din colțul gurei
în apa cărei mări să mă arunc?

Ah!

secolul acesta nemernic ca un director de
[pușcărie]

și aici în gură cum crește temeinic Sahara
binevoilor mă pregătesc spre a fi ghilotinat
și îți trimit din valuri ultimul surâs,
păcăne mașina de călcat
și flaconul de shampho înlocuit cu sodă
omul a visat pentru ultima oară

Te iubesc!

și mestec în gură nisip
sufletul scârțâie ca uns cu sacăz
Fatal toate energiile se sting succesiv.

g. b.

CITIȚI

P
A
T
R
U
N
D
E
T
I

R
A
S
P
Â
N
D
I
Ț
I

) (

CONTIMPORANUL

> <

INTEGRAL

: :

U N U

— URMUZ —

VITRINĂ DE ARTĂ NOUĂ

SCRISĂ ÎN ÎNTREGIME DE

:: GEORGE BOGZA și TUDOR MIU ::

CÂMPINA, CAROL 80